

Sygn. akt II K 195/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator: Jarosław Duczmalewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17.05.2019r. w trybie art.335§2 kpk sprawy:

P. W.

s. J. i D. z domu G.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 20 marca 2018r. do dnia 21 stycznia 2019r. w K. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci A. i M. W. (1) określonego co do wysokości na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie sygn. akt III RC 495/13, gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych

tj. o przestępstwo określone w art.209§1 kk

I. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.209§1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art.69§1 i 2 kk i art.70§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art.72§1 pkt 3 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie małoletnich dzieci A. i M. W. (1)

IV. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt. II K 195/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 marca 2014 r. przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w sprawie sygn. akt. III RC 495/13 została zawarta ugoda, w której P. W. zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz A. i M. W. (1) w kwocie po 300 złotych miesięcznie.

P. W. w okresie od 20 marca 2018 r. do dnia 21 stycznia 2019 r. w K. nie wykonywał ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci A. i M. W. (1). Wskutek tego zachowania powstała zaległość, która stanowiła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych.

Egzekucja komornicza alimentów również okazała się bezskuteczna. Na dzień 04.04.2019 roku zaległość alimentacyjna na rzecz Funduszu Alimentacyjnego wynosiła 38 312, 34 złotych.

P. W. utrzymuje się z prac dorywczych poza granicami kraju, z wynagrodzeniem w wysokości 6000 złotych miesięcznie. Posiada dwoje dzieci w wieku 10 i 14 lat, wobec których jest zobowiązany do uiszczenia alimentów. Nie był dotychczas karany.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie: zawiadomienia o przestępstwie k. 1, dokumentacji MOPS w K. k. 2-8, zaświadczenia o bezskuteczności alimentów k. 9-10, wyciągu z protokołu zawarcia ugody k. 11, karty karnej k. 36, dokumentacji sprawy komorniczej I Kmp 31/14 k. 50-52, danych osobopoznawczych k. 34. zeznań świadka M. W. (2) k. 15v-16.

Oskarżony P. W. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż na początku nie płacił, bo nie miał za co. Od niespełna 3 lat przebywa w Szwecji, gdzie pracuje dorywczo jako budowlaniec. Tam po opłaceniu rachunków związanych z życiem jest w stanie zarobić 6000 złotych. Wyjaśnił, iż zasądzonych alimentów nie płacił, ale nie uchylał się całkowicie od obowiązku utrzymania dzieci. Wskazał, iż w maju zeszłego roku kupił im rowery, wcześniej dawał im pieniądze. Kupił również telefony i grę video. Dodał, iż ma z dziećmi stały kontakt. Zobowiązał się do uiszczania alimentów i systematycznego spłacania zadłużenia. Wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzenia rozprawy. (k.32)

Prokurator wraz z aktem oskarżenia, w trybie art. 335§2 kpk, wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary: 4 miesiące pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, zobowiązanie do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie dzieci A. i M. W. (1) oraz zasądzenie kosztów sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy zasługują na wiarę, albowiem znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Wobec powyższego wina oskarżonego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Oskarżony swoim działaniem polegającym na tym, że w okresie od 20 marca 2018r. do dnia 21 stycznia 2019r. w K. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz dzieci A. i M. W. (1) określonego co do wysokości na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie sygn. akt III RC 495/13, gdzie łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych wyczerpał dyspozycję art.209§1 kk.

W realiach niniejszej sprawy, Sąd nie miał żadnych wątpliwości, iż oskarżony uchylał się od obowiązku alimentacyjnego. Zauważyć należy, iż P. W. pracuje zagranicą, uzyskując z tego tytułu dochody w wysokości 6000 tysięcy złotych. Miał zatem realną możliwość wywiązania się ze spoczywającego na nim obowiązku. Oskarżony to osoba zdrowa i w sile wieku. Oskarżony twierdził, że kupował dzieciom różne rzeczy, dawał im pieniądze, jednak należy podkreślić, iż tych zachowań nie można uznać za realizowanie obowiązku alimentacyjnego. Były to zachowania o charakterze incydentalnym, należy rozpatrywać je w charakterze prezentu dla dzieci i nie zwalniały one oskarżonego od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Sąd uznając P. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również spełnieniu potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przy wymierzaniu kary jako okolicznością obciążającą Sąd uznał długotrwałość przestępczego działania, które obejmuje okres blisko roku. Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, dobrowolne poddanie się karze oraz jego uprzednią niekaralność (karta karna k. 36)

Ze względu na wskazaną wyżej niekaralność oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że samo skazanie wpłynie na oskarżonego wychowawczo i mimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego. Wobec powyższego Sąd uznał za zasadne wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesić na okres 2 lat tytułem próby. Będzie to zdaniem Sądu wystarczające dla weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej wobec oskarżonego, iż nie popełni ponownie przestępstwa.

W ocenie Sądu wobec oskarżonego nie jest konieczne wychowawcze oddziaływanie w warunkach więziennych, celem uświadomienia mu naganności jego postępowania. Oskarżony jest osoba w pełni dojrzałą, w ocenie Sądu groźba zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności będzie dla niego wystarczającą motywacją, aby nie popełniać w przyszłości kolejnych przestępstw.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary będzie stanowiło przede wszystkim motywację do wywiązywania się z nałożonego na oskarżonego obowiązku łożenia na utrzymanie dzieci A. i M. W. (1), do czego został zobowiązany w pkt. III wyroku.

Na podstawie art.627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 120 złotych. Oceniając jego sytuację materialną należało bowiem dojść do wniosku, iż poniesienie kosztów nie będzie związane z istotnym uszczerbkiem dla oskarżonego.